

Magyar papokhoz

Apostol-járás őszi szélben
Komor palástok lengenek.
Magyar papok, csodás időnek
Tanúiként születetek.

A fundamentumot, hol álltok,
Ragadja zúgó áradat,
Reng a világ. Magas hegyormok
Földindulásban inganak.

Kivágyik medréből a tenger,
Vértől dagadt folyó, patak:
Fényes szemét, nap, hold behunyja,
Csillagvilágok hullanak,

Bevált a messiási jóslat:
Tűzben, viharban jött el Ő.
Kezében villám ostorával,
Az Isten a bűnt büntető.

Magyar papok, az Úr szavára
Ismertek-é? Hallgassatok:
Mít mond az égi jel, a Lélek
Elétek mily törvényt szabott.

Látjátok-e, könnyes szemekkel
A megnyilatkozott eget?
Ahonnan Ő e bús világra
Még most is áldást hűtöget.

Világokat rombol haragja,
De gyógyít is, nemcsak sebez:
Irgalmazó ítéletének
Igazságának napja ez.

Csak menjétek! Hány szív esengi
A búhegesztő balzsamot?
Orvosát hány beteg kiáltja?
Mennyben jussát hány halott?

Siessetek kitárt karokkal
Ólhai minden szenvedőt,
Könnyel, virággal elfedezni
Minden halálos szemfedőt.

Baja Mihály